

SVENSKA JOURNALEN

LÄKARMISSIONENS MEDLEMS-
OCH ORGANISATIONSTIDNING
NR 2 MAJ 2023 ÅRGÅNG 99

TCHAD:

**Flykting-
lägret är
Hakas hem**

PANAMA:

**Utbildning
räddar liv
från gatan**

BILDREPORTAGE:

**Styrkan
i att ha
varandra**

90

procent av världens
förlossningar behöver
bistås av vårdpersonal.

Hoppet mitt i allvaret

Carin da Silva mötte föräldrar och barn
på Nkingasjukhuset i Tanzania

Vill du hjälpa även i framtiden?

Din testamentsgåva gör skillnad – genom en del av ditt arv lever dina goda gärningar vidare.

Det sägs ibland att vi i Sverige har svårt att tala om det här med att skriva testamente. Kanske för att det indirekt blir en påminnelse om att vi alla en gång ska lämna jordelivet. Och för att det handlar om våra pengar och andra ekonomiska tillgångar.

Men att skriva sitt testamente är varken märkvärdigt eller konstigt. Det är helt enkelt ett papper där vi talar om vad vi vill ska hända med de ägodelar vi lämnar efter oss.

Det är helt frivilligt att skriva testamente, och den som ångrar sig kan bara riva sönder det, så är det ur världen.

Ring oss på telefon 08-620 02 00 om du har frågor kring gåvor och testamenten eller vill beställa vår testamentsmapp. Läs mer på lakarmissionen.se

HEJ!

VÄLKOMMEN TILL
SVENSKA JOURNALEN
NR 2, 2023

Familjen är viktig för oss alla

Vi har en granne som heter Maki. Hon kommer från Japan men blev kär i en svensk och flyttade hit och nu har de två barn. Jag tycker det är roligt att känna folk med bra koll på andra länder och sammanhang än mitt eget.

Själv har jag bara bott i Stockholm så jag behöver lite utblick. Jag vet ingenting om hur det är att rota sig i ett nytt land. Eller vilken hemlängtan en utvandrare kan känna, vare sig det är kärleken eller andra tråkigare omständigheter som gjort att man lämnat landet man föddes i.

Jag vet att familj är viktigt för oss alla. Makis föräldrar i Japan börjar bli gamla och de ses sällan. Tokyo är långt bort, dyrt att resa till och kräver minst en veckas ledighet. Maki delar den erfarenheten med miljontals andra på vår jord: att ha föräldrar eller barn ohyggligt långt bort från söndagsmiddagar, bröllop och begravningar eller en enkel kaffe på stan. Det är ett pris som även den som flyttat frivilligt betalar.

I det här numret kan du läsa om Haka från Kamerun. Hon bor i ett flyktingläger i Tchad där Läkarmissionen ansvarar för rent vatten och sanitet. Haka hade ett bra liv hemma, barnen kunde äta sig mätta och spela fotboll med en riktig boll. Men de tvingades fly för sina liv. Nu gör barnen en fotboll av gamla strumpor som de knyter ihop. Men de lever.

Jag tänker att det är tufft nog att flytta för den som vill. Där äventyret, kärleken eller drömmen om ett bättre liv är ledstjärna. Där kan man ändå längta efter allt som blev kvar hemma. Kanske blommande körsbärsträd om man kommer från Japan. Tänker extra på alla Haka i världen, de som också längtar efter sånt som inte längre finns.

EVA NORDENSTAM VON DELWIG
KOMMUNIKATIONSANSVARIG PÅ LÄKARMISSIONEN

FOTO: PRESSBILD

Carin da Silvas afrikaresa var omskakande. Sid 12

FOTO: ANNA LEDNWIEN

04 Läkarmissionens Marie Berg, utnämnd till en av årets kvinnor.

05 Paulas spargrupp öppnade vägen till ett eget hus.

07 Josephine Sundqvist om rätten till säker förlossning.

08 Svår resa från tryggt familjeliv till flyktingläger i Tchad.

18 Att vara flera betyder mera.

24 Isabel Widman startade en skola i Ghana.

26 Förändring till det yttre börjar i det inre.

28 Krönika Lotta Gray: Med små medel ser jag förändringar i alla dessa projekt.

Mario öppnar dörr till utbildning för fler. Sid 22

FOTO: HAKAN FLANK

Ge fler chans att bli mamma. Sid 29

Läkarmissionen grundades i Sverige år 1958 och är idag en internationell biståndsorganisation som leds från det globala kontoret i Vällingby, Stockholm. Vi arbetar med långsiktiga hjälpinsatser för fattigdomsbekämpning, med fokus på social och ekonomisk rättvisa, hälsa, utbildning, vatten och sanitet. Vi gör också akuta humanitära insatser. Insatserna görs främst i Afrika men även i Latinamerika och östra Europa. Arbetet bedrivs med hjälp av gåvor från svenska privatpersoner och institutionellt stöd. Läs mer på lakarmissionen.se.

Carin Da Silva besökte Nkingasjukhuset i Tanzania.

Foto: Pressbild.

57

tusen människor i Tchad fick tillgång till rent vatten 2022, tack vare Läkarmissionens givare.

75

brunnar i Tchad borrades eller restaurerades under 2022.

FOTO: TORLIF SVENSSON

32

tusen i Tchad fick tillgång till sanitet och hygienpaket under 2022.

Läs mer om Läkarmissionens arbete i Tchad på sidan 8.

EU möter Järva

”Det politiska systemet behöver Järvas hjälp.” Så sa Aleksander Gabelic, före detta EU parlamentariker som medverkade i den första workshopen inom ramen för Läkarmissionens nya projekt ”EU möter Järva” i samarbete med Kista Folkhögskola.

Projektet syftar till att skapa mötesplatser mellan beslutsfattare och marginaliserade förorter i Stockholm och finansieras av EU-kommissionen. Projektet knyter an till EU:s roll som utvecklings- och humanitär biståndsaktör.

Under workshopen fick eleverna från Kista Folkhögskola bland annat lära sig om EU:s styrning, utveck-

FOTO: LÄKARMISSIONEN

lingspolitik och humanitära bistånd med syftet att engagera och mobilisera deras inflytande och påverkan som EU-medborgare. Höjdpunkten var Aleksander Gabelic inspirationstal om sin egen resa i politisk påverkan varpå han möttes av en flodvåg av frågor från eleverna. Uppskattad var

även föreläsningen av vår fotograf Aaron Vargas som berättade om film- och innehållsskapande i syfte att förmedla politiska budskap. Något eleverna kommer ha användning av inför sin resa till Bryssel och medverkan på Järvaveckan tillsammans med Läkarmissionen.

Marie Berg utses till en av årets kvinnor

Läkarmissionens huvudman Marie Berg utses till en av årets kvinnor i Expressen!

I samband med Internationella kvinnodagen 8 mars, listar Expressen Årets Kvinnor. Hundra kvinnor som på olika sätt har utmärkt sig sedan föregående år. I år hamnade barnmorskan och professorn Marie Berg på listan – med all rätt!

Under de senaste 40 åren har hon och maken Urban haft Demokratiska republikerna Kongo som andra hemland. Redan från start har Marie varit djupt engagerad i Kongos kvinnor.

Marie Berg.

Nu utvecklar och driver hon, tillsammans med kollegor, barnmorskeutbildning vid UEA: Evangelical University of Africa, i Bukavu, Kongo. Detta är den första barnmorskeutbildningen på universitetsnivå i Kongo.

All hjälp är på paus!

Läkarmissionen har stor verksamhet i Sudan och över 130 anställda i landet. Våra kollegor är vana att leva mitt i en konflikt men de strider som utbröt 15 april har gjort att vi tvingats sätta alla våra livräddande hjälpinsatser på paus. Alla icke-sudaneser är evakuerade och vi följer utvecklingen noga.

Denis Semakula är Läkarmissionens landchef i Sudan: ”Vi är mycket oroade, krisen förvärras för varje dag. Vi skulle vilja ge humanitär hjälp till den lidande befolkningen, men våra händer är i detta läge bakbundna”.

Vi hoppas snart kunna återuppta den humanitära hjälpen som så väl behövs. Tänk gärna extra på människorna i krigets Sudan.

År 2022 är summerat

Nu finns året 2022 sammanfattat i Läkarmissionens årsberättelse med årsredovisning. Du kan hitta den på Läkarmissionens hemsida, men också beställa den av Givar-service. Hör i så fall av dig till info@lakarmissionen.se

Från analfabet till stolt husägare!

FOTO: PRIVAT

Framför sitt hus står en stolt Paula Patricio Especial – ett gott exempel på hur utbildning, stark vilja och rätt stöd kan skapa långsiktig och positiv förändring!

I Moçambique satsas det på kvinnors rättigheter och allt börjar med läskunnighet. Paula Patricio Especial lärde sig läsa år 2019 genom Läkarmissionens utbildningsprogram. Därefter gick hon med i en spargrupp och lärde sig spara mindre summor kontinuerligt under längre tid. Resultatet av flera års sparande? Huset ni ser på foto! Bland annat är huset utrustat med solpaneler som förser hela Paulas familj med elektricitet.

Paula har solpaneler på taket som förser familjen med el.

Maryna vill inte fly sitt hemland

Sedan kriget i Ukraina har Läkarmissionen utökat sina insatser i Lviv. Children Care Center (CCC) delar numer även ut kassar med mat och hygienartiklar till familjer som lever i stor utsatthet.

Maryna Prosolenko.

Många är internflyktingar som Maryna Prosolenko från Zaporizhzhia, en region i Ukraina där striderna varit intensiva.

– Vår by var inte ockuperad men vi låg mitt i fronten och barnen var livrädda när de sköt utanför huset. Vi var tvungna att fly och hamnade i Lviv. Vi är inga stadsbor men fick hjälp med en bostad här, berättar Maryna.

Familjen trodde att de skulle kunna återvända hem efter tre veckor, men de har

blivit kvar och försöker skapa sig en ny vardag. Maryna har fått jobb på ett bageri vilket underlättar för ekonomin, men de lever på marginalen och är mycket tacksamma för möjligheten till en matkasse.

– Jag vill inte fly utomlands. Ukraina är mitt hemland. Men vi har inte så mycket här i Lviv och behöver mat, hygienartiklar och varma filtar. Drömmen är att återvända hem till vårt hus, säger Maryna.

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Hjälp till Ukraina

Matpaketen kostar 150 kronor och innehåller bland annat ris, olja, konserver, mjöl, pasta, te, socker, hirs och korngryn. Hygienpaketen kostar 100 kronor

och innehåller bland annat tvål, duschkräm, tandkräm, tvättmedel och diskmedel. Vill du bidra med ett paket, swisha 90 00 217 och skriv Ukraina.

ALEPPO,
SYRIEN
2023.03.12

FOTO: DORCAS

När jordbävningen i Syrien och Turkiet inträffade tog vi på Läkarmissionen kontakt med våra samarbetspartner som jobbar i länderna. Det är så vi gör när vi inte själva har verksamhet på ställen där katastrofer inträffar.

Här har miljontals människor förlorat allt

När jordbävningen i Syrien och Turkiet inträffade kunde Läkarmissionen, tack vare snabb respons från våra givare, snabbt komma igång med hjälpinsatser. I Turkiet jobbade vi med organisationen Medair och i Syrien med Dorcas. Vi fick ett samtal med Fadi som jobbar för Dorcas i Aleppo.

– Vårt kontor totalförstördes men alla vi anställda klarade oss. I Turkiet beräknades 12 miljoner människor bo i det jordbävningssdrabbade området. Av dessa är cirka två miljoner flyktingar från Syrien. Det är människor som flytt ett fruktansvärt krig och nu drabbades av ännu en katastrof. Här gick mycket av Läkarmissionens hjälp till mat, pressenning och enklare ”spisar”.

Även om det mest akuta läget är över, så är människorna som drabbades av jordbävningen i stort behov av stöd. Det är miljontals människor som har förlorat precis allt de ägde.

I KORTHET

FOTO: ANNA LEININWIENEN

De agerar för sina rättigheter

Kvinnorna har en nyckelroll när det gäller hållbar förändring.

Under mars månad har vi riktat ljuset mot kvinnors berättelser och livsöden. I många av de projekt Läkarmissionen stöttar står kvinnorna i centrum.

När kvinnor får utbildning och stöd att starta en verksamhet gynnas hela samhällen. Ett av många fina exempel på detta har vi från Latinamerika.

DE UNGA FLICKORNA Sandy, Fernanda och Eunice tröttnade på att alltid vara rädda och inte våga gå ut efter att det blivit mörkt. Under en längre tid hade brottsligheten och våldtäkter stadigt ökat i byn, en bidragande orsak var att polisen valt att inte patrullera där.

– Vi gjorde en namninsamling som vi gick till

polisen med. Vi krävde att få se deras scheman, för det vet vi nu att vi har rätt till, säger Sandy, 15 år.

FLICKORNAS MAMMOR deltog i Läkarmissionens partner Alfaguats projekt ”Social Revision” förra året vilket har gett ringar på vattnet. Flickorna fick lära sig av sina mammor om sina rättigheter och att de har rätt att ställa krav. Med stöd från sina mödrar bestämde de sig för att gå till polisen och ta saken i egna händer.

– Jag var väldigt nervös när vi gick till stationen, berättar Sandy. Men polismanen var snäll, och vi kunde visa att det gick att få med vår by i schemat. Så sedan några veckor patrullerar polisen nu även hos oss, säger Sandy stolt.

Låt årets mors dag bli en dag av hjältemod

Den sista söndagen i maj firas mors dag i Sverige. En dag som för många mammor betyder ett viktigt erkännande för all tid och osynligt arbete som läggs ner på hem och barn. För andra är det främst en kommersiell högtid med tulpaner och presenter. En del kvinnor är också nedstämda under mors dag då man kanske nyligen genomlidit ett ödesdigert missfall.

Mors dags-traditionen har anor långt tillbaka. Man kan koppla firandet till ”Mothering Sunday”, som redan 1607 var dagen då ”bortaboende barn” skulle få besöka sitt föräldrahem. Vårt moderna firande introducerades av amerikanskan Anna Jarvis som instiftade dagen, efter att hennes mor, fredsaktivisten Ann Jarvis, hade avlidit den 9 maj 1905. Ann Jarvis vårdade sårade soldater under amerikanska inbördeskriget, och fick då idén att starta igång Mother’s Day Work Clubs för att rikta uppmärksamheten mot allmänna hälsofrågor. 1906 inledde Anna sedan en kampanj för att i samband med årsdagen av moderns död få instiftat en dag som skulle hedra alla mödrar, eftersom ”din mor är den person som gjort mer än någon annan för dig”. Det dröjde dock två år till det första mer allmänna firandet av mors dag, den 10 maj 1908, då en gudstjänst med fokus på fjärde budet och moderskärlek hölls i en metodistkyrka i Grafton i West Virginia. Firandet spreds sedan vidare till Europa och så småningom Sverige.

VAD KAN VI LÄRA IDAG från Anna Jarvis och andra morsdagspionjärer? Ann Jarvis vårdade soldater på båda stridande sidor, hennes hjältemod sträckte sig bortom det upplysta egenintresset och hon drevs av ett djupare engagemang för sin nästa. Idag när vi pratar om Sveriges intressen i närområdet så är det viktigare än någonsin att stå upp för alla mammors rätt till ett värdigt liv, även de som bor utanför EU i konfliktländer i exempelvis Afrika söder om Sahara. En annan viktig lärdom är att Ann använde mors dag till att lyfta bredare hälsofrågor vilket i dagens globala hälsokris är viktigare än någonsin.

Låt oss gå i Annas fotspår genom att säkra rätten till både en barnmorska och en trygg förlossning. Läs mer om hur du kan gå till väga via vår gåvoshop. Du kan också få fördjupad information om Läkarmissionens arbete för en säker förlossning vid Nkingasjukhuset i Tanzania genom att ta del av Carin da Silvas senaste besök på plats.

Låt årets mors dag bli en dag av hjältemod!

JOSEPHINE SUNDQVIST
GENERALSEKRETERARE
PÅ LÄKARMISSIONEN

TCHAD:
PÅ FLYKT

**”VI HADE
ETT BRA
LIV, MEN
NU HAR VI
INGENTING”**

Haka och hennes barn tvingades
byta sitt trygga liv för ovisshet och
fattigdom i flyktinglägret i Tchad.

TEXT: EVA NORDENSTAM VON DELWIG / FOTO: ABDELWAHAB HASSAN ABTESS

Haka och hennes barn tvingades
fly från konflikternas Kamerun, till
en tryggare, men ändå osäker och
utsatt tillvaro i Tchad.

TCHAD: PÅ FLYKT

D

et är mycket sällan Tchad nämns i våra nyhetsmedia. Det är ett av världens fattigaste länder, präglad av årtionden av krig och konflikt. Tchad tar också emot flyktingar från grannländer som Sudan, Centralafrikanska republiken, Nigeria och Kamerun. En av dem är 38-åriga Haka som bor i ett flyktingläger nära huvudstaden N'Djamena tillsammans med sina barn. Ett flyktingläger där Läkarmissionen ansvarar för vatten och sanitet.

– Det värsta är allt som jag vill ge till mina barn men inte kan. Barnen har inte ens skor på fötterna, säger hon.

HAKA BOR I ETT LÄGER med tusentals flyktingar från Kamerun. Inte så långt bort ligger ett annat läger, med andra människor från samma konflikt. De representerar olika sidor och kan inte bo ihop.

– Jag förstod att vi måste lämna vårt hem när grupperna började döda varandra och förstöra våra byar, berättar Haka.

Konflikten handlar om vatten där en folkgrupp hade försörjt sig som fiskare och hämtat dricksvatten från en flod. En annan folkgrupp som driver boskap hade djur som behövde dricka ur samma flod, men boskapen förorenade vattnet och omöjliggjorde fisket. Vattnet räckte inte till alla och konflikten urartade.

– Det var så mycket blod och så mycket död. De skar upp magen på min granne som var gravid. Och barnen var med och såg det som hände. Min sexåring kan inte sova på nätterna. Han vaknar fortfarande och skriker, berättar Haka.

Det var nästan två år sedan. Flykten

blev lång och krokig, en erfarenhet som Haka delar med många flyktingar på jorden.

– Det är en tragedi. Vi hade ett bra liv, men nu har vi ingenting, säger Haka.

VATTEN OCH SANITET är det som Läkarmissionen bistår med: grävda och borrhade brunnar, pumpar, latriner, gatlampor som drivs av solceller men också städning av lägret. Man ställer ut papperskorgar, ordnar med tvål och vatten utanför latrinerna och undervisar om vikten av hygien. Detta görs i samarbete med människor som bor i flyktinglägret som på så sätt kan få en liten inkomst. Haka tycker att hon har

lärt sig mer om hygien sedan hon kom hit.

– Vi får undervisning om många olika saker. Det är lektioner om hur vi kan undvika kolera, vad vi kan göra om barnen får diarré och sådana saker, berättar Haka.

Hon har sju barn. När Läkarmissionen är där är 13-åriga Elias hemma. Han saknar också livet som det såg ut förut. Han tycker om skolan, speciellt matte, men det han älskar mest av allt är fotboll.

– Hemma brukade vi spela morgon, middag och kväll. Och vi hade en riktig boll! Då ordnade vi olika fotbollsturneringar. Här har vi försökt göra en boll av

FAKTA:

- Läkarmissionen i Tchad är UNHCR:s största WASH-partner och ansvarar för WASH-projekt i cirka 80 procent av alla flyktingläger i landet. Den omfattar de två N'Djamena-lägren med flyktingar från Kamerun, alla centralafrikanska flyktingläger i södra delen av landet, de nigerianska flyktingläggen i Bagasola i väster och de sudanesiska flyktingläggen i Darh Sila (Goz-beida). I vissa läger ansvarar Läkarmissionen bara för vattnet, i andra läger är det ett helhetsgrepp kring vatten, sanitet, städning, belysning med solcellslampor och solceller som driver pumpar samt undervisning för dem som ansvarar för pumparna och utbildning om vikten av god hygien.

”Jag förstod att vi måste lämna vårt hem när grupperna började döda varandra och förstöra våra byar”

strumpor men den är så liten så vi kan bara spela tre i taget, berättar han.

Och skolan är lite sådär. Lärarna kommer inte alltid så då går barnen hem igen. Elias saknar också sin skoluniform och en skola som är mer ”på riktigt”. Sexåriga Hossan, han som inte kan sova om nätterna, berättar ändå att han tycker mycket om sin cykel.

– Nu är den för liten för att jag ska

kunna cykla på den. Men jag tycker om den ändå. Den är röd, säger han.

Haka är tacksam över att det finns rent vatten i lägret. Kvaliteten kollas varje morgon. Hon har också en liten trädgård där hon kan odla men den räcker knappt till husbehov. Haka vill egentligen odla för att kunna sälja och tjäna pengar. Hennes stora dröm är att kunna återvända hem.

– Men först och främst är jag mamma. Jag vill att mina barn ska kunna gå i en bra skola, få växa upp och ha ett bra liv. För egen del vill jag kunna försörja mig och familjen.

Ibland får Haka tag på färsk fisk. Då blir det festmåltid med fisk och grönsakerna hon odlar på tomten. Elias drömmer om att bli lärare i framtiden, men mest om att få en riktig fotboll.

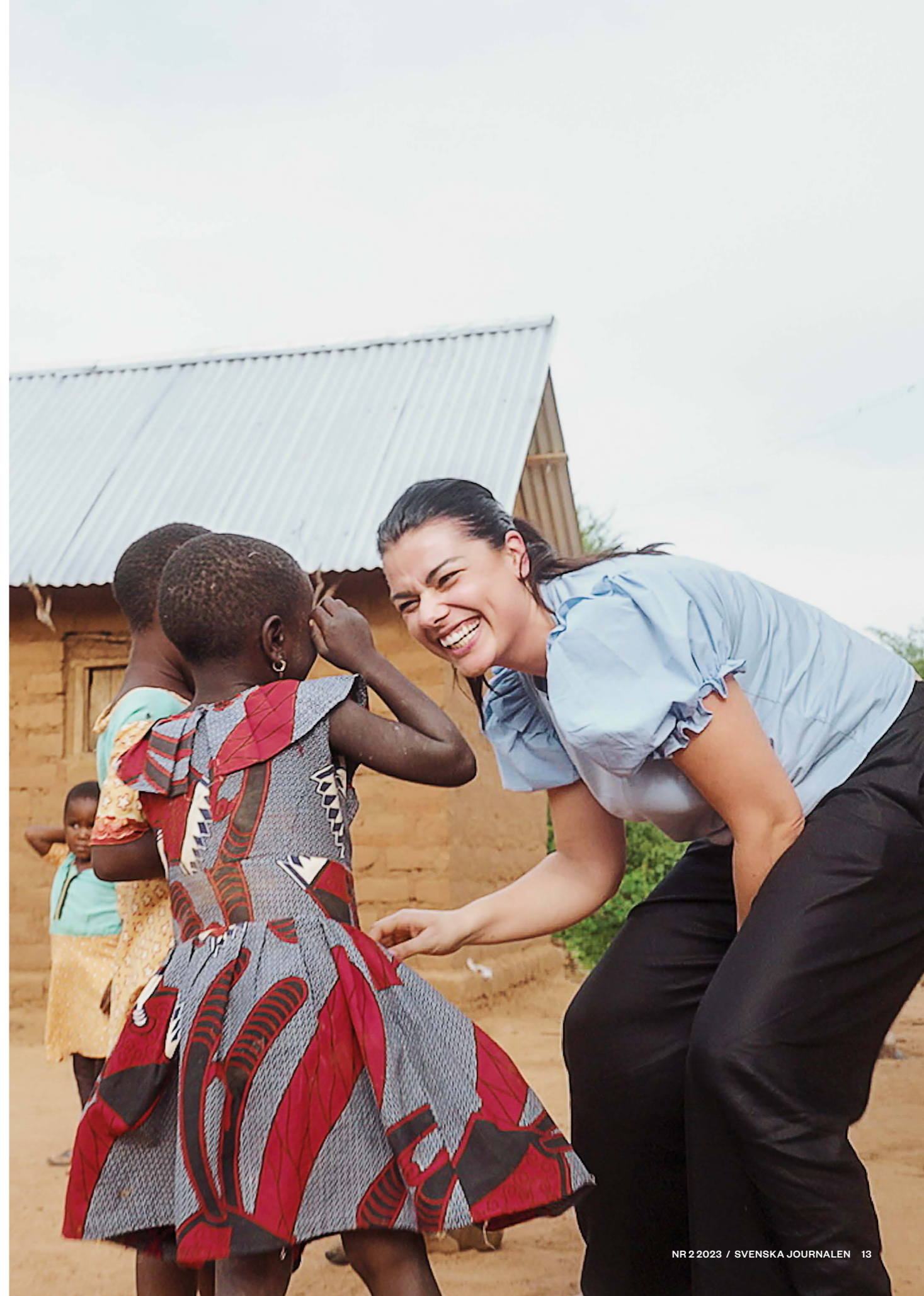
– Den fotbollen skulle inte bara vara min. Den skulle vara till hela laget, säger han.

Vill du stötta Läkarmissionens arbete i flyktingläggen i Tchad? Swisha till 90 00 217 och skriv Tchad.

HÄR ÄR GRÄNSEN MELLAN LIV OCH DÖD HÅRFIN

I februari landade Carin da Silva och hennes poddkollega Vivi Wallin i Tanzania. Efter en lång flygresa följt av skumpiga bilvägar kom de till slut fram till Nkingasjukhuset utanför Tabora. En plats som kom att skaka om Carin på djupet.

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: JAKOB JOHANSSON

Carin da Silva och Vivi Wallin, som var intervjuad i Svenska Journalen nummer 5, 2020, har båda ett stort engagemang för Läkarmissionens arbete för säkra förlossningar och i kampen mot könsstympning. De har via sin podd "Våra sanningar" både samlat in pengar och fått hundratals av sina följare att bli månadsgivare hos Läkarmissionen.

– Under en liveinspelning hade vi Läkarmissionen som samarbetspartner och när vi var i Stockholm bad vi våra lyssnare att ta upp sina mobiler och swisha en valfri summa. Det kom in närmare 66 000 kronor den gången, vilket var väldigt roligt, säger Carin da Silva, som i februari hade förmånen att på plats få se vart delar av gåvorna hade landat.

– Pengarna som samlades in kommer verkligen fram. När vi var på plats såg vi, svart på vitt, vilken skillnad Läkarmissionen gör. Det var väldigt fint. På en dörr kunde det stå "Sponsrat av Läkarmissionen" och inne i rummet såg vi sen en superfin digital röntgenapparat som bara kräver en person som sköter den jämfört med den gamla där de behövde vara flera stycken.

DET VAR EN OMSKAKANDE resa på många sätt för Carin, som hann gråta många tårar under de dagar de var på Nkinga.

– Jag var beredd på att det kunde bli en svår resa, och det blev det.

På sjukhuset mötte de många nyförlösta mammor och flera nyfödda vars liv hängde i sköra trådar.

– Som det lilla barnet som hade fötts med tarmarna utanpå kroppen. Bebisen låg i en kuvös med en slags påse bredvid där tarmarna hade placerats, för att

operationen behövde ske gradvis. Då var jag tvungen att gå ut ur rummet, berättar Carin.

HOS ALLA FOSTER bildas tarmarna utanpå magen innan den stängs i vecka 11, men i länder där man kan följa upp gravida med ultraljud, så hade man sett detta tidigare.

– Tänk chocken när mamman förlöste sitt barn. Det var även tungt att höra om kvinnan som inte hade råd med en bussbiljett till ett annat sjukhus. För oss är det inte avgörande summor, men för

dem handlar det om liv och död. Det är en helt annan värld.

NÅGOT ANNAT CARIN ser akut behov av medel till, är en renovering av förlossningsavdelningen.

– Den byggdes på 1940-talet och har inte renoverats sedan dess. Det är som att komma in i en rivningskåk och där ligger kvinnor och föder barn. Självklart är det bättre än att föda på ett jordgolv, men det behöver renoveras eller byggas nytt. Det kommer kosta några miljoner, men det handlar inte om några jätte-

"Maggan – vilken krutgumma hon är. 77 år gammal springer hon runt och pratar flytande swahili.", säger Carin da Silva. Sjuksköterskan Maggan Edin har jobbat på Nkingasjukhuset i decennier, och jobbar ännu kvar trots att hon har gått i pension. Hon är även en av Läkarmissionens huvudmän.

Vännerna Carin da Silva och Vivi Wallin besökte Nkinga tillsammans. De har via podden "Våra sanningar" samlat in pengar och fått hundratals följare att bli månadsgivare hos Läkarmissionen.

Mammorna som kommer till Nkinga får alla information om preventivmedel och sjukvården följer även upp föräldrarna på ett annat sätt nu jämfört med tidigare. Det finns även en mödravårdsavdelning för gravida, och en avdelning för att vaccinera, väga och mäta barnen. Allt för att bädda för en god framtid även för barnen.

"Jag var beredd på att det kunde bli en svår resa, och det blev det."

summor. Det måste gå att lösa.

10 procent av världens förlossningar går så smidigt att man inte behöver en kunnig person vid sin sida. Det innebär att 90 procent behöver en hjälpande hand.

– Det finns sådana klyftor, sådana enorma skillnader. Om jag inte hade fött min första son på ett sjukhus, så

hade både han och jag dött. Han fastnade och hade inte kommit ut utan ett akut kejsarsnitt. Därför blev mötet med mammorna på Nkinga en sån käftsmäll för mig. Tänk att jag hade möjlighet att få föda på sjukhus, det är verkligen inget att ta för självklart.

– Jag minns att min andra förlossning gick så snabbt att jag inte hann få

någon epidural, men jag fick lustgas. De här kvinnorna får ingen bedövning alls, ändå hörs inte ett skrik. Det är helt tyst på avdelningen, säger Carin.

Hon minns själv alla ljud som kom ur hennes mun när hon födde och skrattar till.

– Jag blev chockad själv, jag lät ju som en brunstig älg.

CARIN BERÄTTAR OM den 19-åriga kvinnan hon mötte som just hade fått sitt femte barn. De tidigare hade fötts i hemmet och inte överlevt, men det

TANZANIA: N KINGASJUKHUSET

femte barnet föddes med kejsarsnitt i trygghet på Nkinga och överlevde.

– Barnet var så litet att man kunde hålla det i ena handen. Mamman satt bara och tittade på det. Det var så fint!

MEN ÄVEN OM MEDLEN är knappa så är det tydligt för Carin att de som jobbar på Nkinga har stora visioner och högt satta mål. Atmosfären präglas av en djup känsla av hopp. Och kanske fick Carin med sig en dos av källan till hoppet, när hon följde med personalen till deras morgonbön.

– Under samlingen pratade de dels om praktiska saker, men de pratade också om sin drivkraft och om vilken skillnad de gör. Efteråt stod alla och bad och sjöng, det har jag aldrig varit med om förut. Det var så coolt. Jag blev avundsjuk på dem som har en så stark tro på något, och deras gemenskap. Och detta gör de varje morgon. Det är så inspirerande att se personalen, hur de brinner för det de gör. De är där av en anledning, det är inte bara ett jobb de går till, utan ett kall.

Det verkar ha hänt mycket inom dig under resan?

– Ja, och jag försöker hålla kvar insikten om hur skört livet är även fast man så lätt kommer in i sin egen vardag igen. Fast ens egna problem i förhållande till det vi sett, är ju ingenting. Samtidigt lever man där man är. Men jag kommer ha med mig de här nya insikterna för resten av livet, hur bra vi har det och vilken skillnad det är mellan här och där.

Hur var det att landa hemma igen?

– Det första jag gjorde var att krama mina barn väldigt hårt, men det tog några dagar att landa. Det var så mycket att ta in. Jag kände mig känslomässigt dränerad och uttorkad efter alla tårar jag hade gråtit. Jag kunde heller inte riktigt berätta om allt jag upplevt på en gång utan smälte det först några dagar innan jag började visa bilder som jag beskrev.

Direkt efter hemkomsten från Tanzania stod Carin och tittade på sin sons fotbollsmatch när hon började samtala med en annan mamma om vad hon precis hade upplevt.

– Jag berättade om min resa och hon

sa på en gång att hon ville vara med och skänka pengar. Och där, på studs, donerade hon 3000 euro, alltså 33 000 kronor. Hon berättade att deras familj brukar donera mycket och nu hade de en pott över. Jag frågade om hon förstod vad hon just hade gjort, att hon hade hjälpt runt 200 kvinnor till en säker förlossning.

Och Carins budskap till andra som vill bidra är glasklart.

– Varje krona räknas. Varje krona gör skillnad. Jag hoppas att människor förstår det. Ibland kan man känna som månadsgivare att "Jag har inte råd att ge mer än 50 kronor", men varje öre är värdefullt.

CARIN DA SILVA

Ålder: 38.

Familj: Maken Niklas, samt sönerna

Theo, 9 år och Max, 6 år.

Bor: I Waterloo utanför Bryssel. "Vi har bott här i 3, 5 år och har 1,5 år kvar. Sedan får vi se var vi hamnar."

Gör: Programledare, poddprofil, tidigare en av proffsdansarna i Let's dance.

Sveriges Mäster- kock VIP

I vår kommer man kunna se Carin i tv4 och i Sveriges Mästerkock VIP där hon lagar mat med sju andra kända ansikten.

Hur känns det att vara med där?

– Det känns otroligt kul men också väldigt pirrigt. Jag älskar att laga mat men har under de senaste åren lagat mat till kräsna barn så jag har inte kunnat ta ut svängarna så mycket.

MAGNUS RAGNVID/TV4

Vad är mest pirrigt?

– Att inte ha kontroll på läget. Man kommer in i köket och där står en Mystery box med råvaror som man aldrig

har tillagat förut och sen har man 60 minuter på sig att komma med något som imponerar på juryn.
Premiär 12 april

VI FINNER TRYGGHET HOS VARANDRA

Vår identitet byggs när vi speglar oss
i varandra så god gemenskap gör all skillnad
var än i världen vi bor.

Aaron Vargas på
Läkarmissionen har
valt bilder som visar
hur människor finner
trygghet och styrka
hos varandra. Allt från
familjens bekanta rela-
tion till en arbetskollega
som blir en nära vän.

**BILDREPORTAGE:
STARKARE
TILLSAMMANS**

Ingen tryggare plats än i sin mors famn.

FOTO: HAKAN FLANK

FOTO: TORLEIF SVENSSON

Att ha en familj som stöttar en gör vardagen lättare.

FOTO: HAKAN FLANK

Barnen vet att dom blir omhändertagna när mamma är borta.

FOTO: HAKAN FLANK

Syskon håller alltid varandras ryggar.

FOTO: HAKAN FLANK

Arbetet blir mycket trevligare med hjälp av en pålitlig kamrat.

ATT UTBILDA FÖR FRAMTIDEN

Mario Ayalas arbete driver förändring för utsatta samhällen i Guatemala.

Mario Ayala är en stark förebild för många i urbefolkningen i Guatemala.

Hans mamma är maya och Mario identifierar sig mycket med mayafolket. Han växte upp under mycket fattiga förhållanden, men har lyckats väl i livet.

– Jag jobbade tidigare som pastor och var också rektor för en skola när jag blev kontaktad av Alfalit. De efterfrågade min hjälp med att strukturera och styra upp arbetet. Jag tog mig an projektet som jag tänkte skulle

bli ett kort inlägg. Men när jobbet var gjort blev jag kvar och i samband med det valde vi att byta namn till Alfaguat.

Du var med i gerillan som barn, hur hamnade du där?

– Min äldre bror blev värvad av gerillan när han var på Kuba för att studera. Vi var fattiga och det var ett sätt att överleva. När min bror kom hem sa han ”Mario Lenin, du måste hjälpa till med revolutionen!” Jag var bara 12 år och följde honom.

– Barn var användbara i arbetet. Militären hade många vägspärrar för att leta efter vänsterpropaganda, men de kontrollerade inte barn. En vanlig uppgift för mig var att transportera material, men det var farligt och jag var alltid rädd! Min bror gömde även propaganda i vårt hus. Armén kom dit och vände upp och ner på hela huset och misshandlade både min pappa och min bror så att de nästan dog. Men de hittade ingenting - hade de gjort det så hade vi alla blivit dödade!

Mario berättar om ett tillfälle när gerillan tvingade folk vid vägkanten att lyssna på deras propaganda, och militären kom.

– Det blev en konfrontation, militären började skjuta och kulorna ven runt huvudet. Jag lyckades gömma mig, men det var en mycket traumatisk upplevelse. Jag

Mario Alaya, direktor Alfaguat.

kunde inte säga ett enda ord på flera dagar efteråt.

Hur länge var du med i gerillan?

– Jag var bara 14 år när jag flyttade hemifrån för att komma ifrån gerillan. Men det var lika farligt att associeras med armén, båda sidorna mördade varandra så det var ingen lösning att försöka ”byta sida”. Jag lämnade vår lilla by och flyttade till närmaste stora stad, Mazatenango, där jag fortsatte skolan.

Hur är situationen i Guatemala i dag?

– Guatemala är ett land med stora sociala och ekonomiska klyftor. Det är mycket korruption på alla nivåer. Vi har gängkriminalitet och utbredd droghandel. Över hälften av landets 18 miljoner invånare är från urbefolkningen Maya, och bland dem är analfabetismen fortfarande stor.

– Det finns också en ra-

sism som i de större städerna kan liknas vid apartheid. Så vi har verkligen stora utmaningar, men jag ser ändå ljus på framtiden!

Det är mycket som har förändrats under de 23 år som Mario har jobbat med Alfaguat. Han ser tydliga resultat från insatserna som gjorts.

– Mayabefolkningen får allt större tillgång till utbildning och involveras i samhället på ett annat sätt än tidigare och jag ser alla fantastiska människor och hur de driver förändring på så många områden. Så ja, jag är positiv och totalt hoppfull för vårt land. Vad finns det för alternativ?

Hur ser din egen framtid ut?

– Jag planerar att gå i pension när jag fyller 65. Det är bara åtta år dit, och tiden går fort! Då tänker jag skriva flera böcker. Om sociala frågor och religion.

CAROLINE WESSLÉN

MARIO LENIN AYALA

Namn: Mario Lenin Ayala.

Ålder: 57 år.

Familj: Hustru Carmen och två barn, Mario David och Jennifer samt barnbarn.

Bor: Mazatenango, Guatemala.

Bakgrund: Utbildad gymnasielärare samt doktors- och magisterexamen i teologi. Magisterexamen i Andragogik (vuxenutbildning).

Gör: Grundare och direktor för Alfaguat i Guatemala.

Motto: ”Meningen med mitt liv är att tjäna andra”.

Om att heta Lenin i andranamn: Pappa valde det. På den tiden var det vanligt att döpa barn efter ryska ledare.

Byggde en skola för 35 barn i Ghana

Isabel Widman arbetar med strategisk kommunikation på Läkarmissionen. Hon har studerat "Utveckling och internationellt samarbete" vid Södertörns högskola och praktiserade på avdelningen för påverkan.

Vad innebär det att jobba med påverkan?

– Påverkansarbete är väldigt brett. Bland annat handlar det om att påverka makthavare och beslutsfattare inom svenskt bistånd. Det kan innebära att skapa engagemang för en specifik fråga eller starta en dialog med politiker och andra makthavare om, exempelvis, ett biståndspolitiskt beslut ska fattas som rör kvinnors rättigheter i Sydsudan. Då är det viktigt att de kvinnorna får komma till tals.

Varför är det viktigt att kvinnorna i Sydsudan är med i beslutsfattandet?

– Det är avgörande att kvinnorna som bor där får vara med och besluta om de mest lämpliga åtgärderna som ska genomföras i deras samhälle. De har kunskap om den lokala kontexten och sociala normer. Det är väldigt värdefullt för att ett projekt ska kunna genomföras och få bra resultat. Att lyfta deras röster är därför en viktig del i påverkansarbete.

Du har arbetat länge för människor ute i världen. För tio år sedan startade du och två samarbetspartner ett arbete i Ghana, "Little Lions", berätta om det.
– Jag och två nära vänner

har startat ett projekt där vi genom bidrag från våra svenska givare har byggt upp ett hem för 35 barn och en skola på landsbygden i norra Ghana. I dag går det närmare 500 elever på skolan. Vår ambition är att alla ska ha möjlighet till en gedigen utbildning oavsett var man bor. Jag och min svenska partner ansvarar för insamling av medel medan vår partner i Ghana har det övergripande ansvaret på plats.

"Om man är privilegierad och kommer från ett privilegierat land tycker jag att man ska engagera sig för andras rätt till ett värdigt liv."

Varför är det viktigt att engagera sig för människor långt borta?

– Jag tycker att det är viktigt att engagera sig för

människor i den direkta närheten också. Men om man är privilegierad och kommer från ett privilegierat land tycker jag att man ska engagera sig för andras rätt till ett värdigt liv. Världen har ett kollektivt ansvar och det är självklart för mig.

Vad önskar du framåt?

– Många av barnen på skolan i Ghana ska skriva nationellt prov i år, det är deras ingång till vidare utbildning. Jag önskar att det

ska gå bra och att barnen får goda möjligheter att fortsätta sin individuella utveckling och utbilda sig till det som de vill. – För egen del önskar jag att jag i framtiden får jobba utomlands med globala frågor. Efter praktiken har Isabel fortsatt att jobba halvtid hos oss, så den som ringer Givar-service i sommar kan få prata med Isabel som kommer att sommarjobba där under några veckor.

EVA NORDENSTAM VON DELWIG

FOTO: PRIVAT

Leyda räddar pojkar från gatan

Leyda Clovis är en eldsjäl som arbetar för vår partner Alfalit i Panama. Hon fångar upp pojkar som har fallit ur skolan och är på glid, och lär dem läsa, skriva och räkna.

– Ofta upptäcker vi inte att barnen inte lär sig läsa och skriva, säger Leyda.

– De kan ta sig genom hela skoltiden utan att det blir uppenbart, vilket är förödande. Många hamnar utanför samhället, fast det egentligen är så lite som behövs!

17-ÅRIGE EMANUEL är en av pojkarna som Leyda tagit sig an. Han var 13 år när hon träffade på honom, mitt på dagen, när han drev runt med sin bror.

– Jag frågade varför de inte var i skolan. De hade inget bra svar och var svåra att övertala, men till slut fick jag dem att följa med mig, berättar hon.

Då kunde Emanuel varken läsa eller skriva. Han lärde sig snabbt och nu har han pluggat in alla klasser i grundskolan med fina betyg.

– Emanuel har verkligen en superhjärna! Han kan bli vad som helst! säger Leyda.

FÖR EMANUEL HAR Leydas undervisning inneburit en stor skillnad i hur han tänker framåt.

– Jag trodde inte att jag hade något läshuvud, det har jag alltid fått höra och tänkte att gatan var enda alternativet för mig. Jag hängde med gäng som gjorde dåliga saker, det ångrar

FOTO: ANNA LEDINWIIRÉN

Leyda fångar upp unga på glid. Att lära sig läsa och skriva kan vara skillnaden mellan ett liv i utanförskap eller en hoppfull framtid.

jag verkligen nu. Nu vill jag plugga vidare och bli ekonom, säger Emanuel.

Martin är en annan av Leydas elever. Han klippte gräs för att tjäna pengar i stället för att gå i skolan.

– Jag hade inte pengar till bussbiljetten till skolan, säger Martin. Och jag tog kopior på andras skolböcker, för jag ville lära

mig men hade inte råd att köpa egna.

Det gick fort för Martin att lära sig och nu har han slutfört grundskolan. Nästa steg är att söka in till polishögskolan!

LEYDA UTBILDAR även i medborgliga rättigheter och skyldigheter. Det blev en ögonöppnare för Martin.

– Tidigare tyckte jag till exempel att det var ok att köpa en stulen telefon, men jag har nu insett att jag på det sättet blir en del av problemet! Det är sådana insikter som gör att jag vill bli polis. För att hjälpa andra och förbättra samhället i grunden, säger Martin.

"Jag trodde inte att jag hade något läshuvud, det har jag alltid fått höra och tänkte att gatan var enda alternativet för mig."

DE GLOBALA MÅLEN BÖRJAR MED DIG

FOTO: HANS-JØRGEN RANSTEDT

INNER DEVELOPMENT GOALS

Transformational Skills for Sustainable Development

vi Göra-målet där förmågor som mod, kreativitet, uthållighet och optimism listas.

Men de inre målen är ingen kunskap som kan korvstoppas. Tomas Björkman påpekar att de snarare är vägledande för vårt livslånga lärande att kunna navigera i komplexitet och turbulens när vi inte vet vart utvecklingen är på väg. Ett lärande som blivit alltmer nödvändigt i en föränderlig värld av tekniksprång. Något som näringslivet särskilt har plockat upp.

– Där är jag själv glatt förvånad över den positiva respons vi fått från företagsidan. Den gamla modellen där ledningsgruppen samlar information och verkställer alla långsiktiga beslut funkar inte längre. Företagens överlevnad hänger idag på att de kan delegera strategiskt viktiga beslut ut i organisationen till självledande enheter.

MED DE INRE utvecklingsmålen som verktyg, menar Tomas Björkman att näringslivet kommer vara drivande i den inre omställningen.

– Många av de utmaningar vi har kan förefalla så övermäktiga att vi utvecklar psykologiska försvar som förnekelse och rationalisering. Men ges medarbetarna de här förmågorna på jobbet kommer de vara bättre rustade för att hantera komplexiteten i livet som helhet. De kommer fungera bättre som handlingskraftiga medborgare som orkar bry sig om planetens och kommande generationers bästa.

ANDREAS KLAWITTER
EVA ADEEN

Tomas Björkman på Inner Development Goals (IDG) har frågat människor världen över vad som behövs på individnivå för att vi ska kunna nå FN:s yttre 17 hållbara utvecklingsmål. Bilden är från odlingar i Kenya som Läkarmissionen stöder.

Om sju år ska FN's globala mål vara uppfyllda. Men för att nå förändring av de yttre systemen behöver vi söka oss inåt. Det menar Tomas Björkman, medgrundare till Inner Development Goals.

Som svar på den snabbt annalkande deadline för FN:s globala utvecklingsmål (SDG) bildades det 2020 ett svenskt initiativ för att betona den inre personliga utvecklingen som den saknade pusselbiten till varför världssamfundet verkar halka efter.

Tomas Björkman, en av dem som grundade Inner Development Goals (IDG), menar att den yttre förändringen föranleds av den inre.

– Vi människor har blivit väldigt bra på att identifiera och namnge problem men nu har vi jobbat med de här yttre målen i många år och det händer inte

tillräckligt mycket. Allt fler börjar förstå att vi behöver få till ett skifte inom oss människor för att nå verklig förändring av de yttre systemen.

Samtidigt menar Tomas Björkman att syftet med de inre målen inte handlar om att sätta ribban för en slags självupppoffrande idealism. Istället pekar målen mot vilka psykologiska färdigheter som krävs för att delta som medskapare av det nya samhället. På många sätt, menar han, står vi idag inför ett liknande samhällskifte som under det tidiga 1900-talet i Sverige, då vi gick från ett fattigt icke-demokratiskt jordbrukssamhälle till industrialiserad demokrati.

– Man insåg att ett sådant skifte inte kunde toppstyras, utan krävde att det leddes av en folkrörelse. Folkhögskolornas bildningsprojekt i början av

1900-talet var tänkt att ge människor de färdigheter som behövdes för att självständigt driva en sådan övergång. Och det är på liknande sätt jag hoppas vi kan bidra med de inre utvecklingsmålen. Det räcker inte med att vi har duktiga politiker och företagsledare. Vi måste utveckla det här på bred front.

TILLSAMMANS MED DE andra grundarna har Tomas Björkman frågat experter, politiker och vanliga människor världen över om vad som behövs på individnivå för att vi ska kunna nå FN:s yttre sjutton hållbara utvecklingsmål. Resultatet blev fem övergripande mål som alla oavsett utgångsläge kan och bör jobba med:

1. *Vara* – hur behöver jag vara för att kunna arbeta för en hållbar framtid?
2. *Tänka* – hur ska jag använda mitt

förstånd och mitt tänkande?

3. *Relatera* – hur ska jag möta andra människor?
4. *Samarbeta* – hur ska jag arbeta tillsammans med andra människor?
5. *Göra* – vad behöver jag stärka hos mig själv för att kunna agera?

För alla övergripande mål finns det totalt 23 förmågor som undermål. För

att bara nämna några hör förmågor som inre kompass, öppenhet och lärande till Vara-målet. Under Tänka-målet finns långsiktighet och kritiskt tänkande. Relatera-målet utmärks exempelvis av samhörighet, empati och uppskattning och Samarbeta-målet ger oss begrepp som samskapande, tillit och kommunikativa förmågor. Avslutningsvis har

Så jobbar Läkarmissionen med Inner Development Goals

Sedan utvecklingsmålen grundades har Läkarmissionen strävat efter att inkludera dem i arbetssättet för att främja FN:s yttre utvecklingsmål. Dels arrangerade vi

en ledarskapskonferens för våra land- och regionchefer i linje med IDG i Härnösand i maj 2022 följt av en traineekonferens i Dar es Salaam på samma tema i juni 2022.

Via vår studio har vi sänt digitala IDG events och vår generalsekreterare Josephine Sundqvist kommer medverka som talare vid nästa officiella, externa event.

Lotta Gray, journalist, författare och bloggare. Driver även plattformen Vimmelmamman.

”Vi kan alla bidra till förändring”

Livet är svårt och kämpigt för många, men alldeles extra utmanande för gatubarn. I Sverige har vi ofta nog av vår egen börda och har stundtals svårt att lyfta blicken bortom vår egen gata. För mig blev därför mitt största lyckokast när jag krokade arm med Läkarmissionen för många år sedan. Deras engagemang för den lilla människan i allmänhet och barn i synnerhet, blev en språngbräda för mig och jag har, under många år, haft förmånen att besöka flera av deras projekt.

Det jag bär med mig allra tydligast från det, är människans oerhörda styrka och förmåga att resa sig ur de mest fruktansvärda situationer. Jag tänker främst på de mammor jag träffat på den afrikanska kontinenten. Ett av mina starkaste minnen är från Nkinga-sjukhuset i Tanzania där en tonåring födde sin dotter, livlös men som läkaren fick liv i efter några minuter som mer kändes som en evighet. Jag minns tydligt regnets smattrande på plåttaket, personalens febrila kämpande och den långa raden av kvinnor som väntade på att få hjälp.

MEN DET ÄR ÄNDÅ gatubarnen som berört mig mest. Gatubarnen som tagit mig till olika länder på den gigantiska afrikanska kontinenten och som fått mig att reflektera på många olika plan kring livet, och möjligheten att göra gott för andra. Som i Rwanda där jag träffade flera barn i projektet Garuka

FOTO: HÅKAN FLANK

”Livet är svårt och kämpigt för många av oss men alldeles extra utmanande för gatubarn.”

där ungdomar får en praktisk utbildning. Jag fick höra fruktansvärda berättelser från folkmordet 1994 då barn separerades från sina föräldrar. Eller nattvandringen i Kigali, Uganda, när jag fick en liten hand i min. De så otroligt unga barnen med jackor svarta och stela av smuts, med endast pappkartonger som skydd mot kylan på natten. Efteråt

satte jag på duschen så högt när jag kom tillbaka till hotellrummet så att ingen skulle höra mig snorgråta med öppen mun och hulkande gråt. Det går inte att hantera att ett samhälle inte kan skydda sina allra minsta.

Gatubarnen är min akilleshäla, de som håller mig vaken på nätterna, som får mig att läsa avhandlingar om problematiken, pussa min egen unge extra hårt, han som numera är 17 år, har 44 i skostorlek och duckar kramandet.

JAG HAR PRATAT OM DET här så många gånger i min blogg, om var jag kommer befinna mig om 10 år. Jag kan se det tydligt nu. Infarten till barncentret Give A Child A Family i Durban, Sydafrika. Den lilla receptionen till höger, lokalen där de många lämnade barnen finns. Där kommer jag sitta på småbarnsavdelningen efter min pension. Det är ett tydligt mål jag har när han med skostorlek 44 och lockarna i nacken klarar sig själv. Då ska jag volontära vid en ålder av 66, njuta av morgonsången som jag aldrig glömmer från mitt besök 2014. Åka motorvägen, förbi kåkstäderna som blandas med vitputsade lyxvillor längs Indiska Oceanen, de som ligger som ett pärlband invid den slingrande kustvägen. Brusar och frustar och är så oerhört vacker i all sin vildhet där vågorna är enorma och dånet bedövande när vi närmar oss turistorten Margate. Där vill jag stanna och verka om jag själv får bestämma, för här bygger metoden på att omhändertagna barn i alla åldrar, får en ny familj och där hålls utbildning och kurser för att förstå innebörden av ett livslångt

åtagande. Att adoptera ett barn.

MED SMÅ MEDEL ser jag förändringar i alla dessa projekt. Näst på tur för mig att besöka, står risflickorna i Etiopien. Jag ska tjata till mig en resa, berätta deras historia och engagera er här hemma för vi kan alla bidra och förändra utsikterna. Speciellt för de allra minsta och utsatta.

FOTO: MARIA STÅLGRÉN

Ge bort en säker förlossning

Morsdagsgåva som räddar liv.

Lika länge som mänskligheten har funnits så har kvinnor fött barn till denna värld. Och så länge allt fungerar, går det bra även om det inte sker på ett sjukhus.

Men när komplikationer uppstår kan läget plötsligt bli annorlunda. Då kan närheten till ett sjukhus vara skillnaden mellan liv och död. Och

ingen vet i förväg hur situationen kommer att sluta.

ENDAST CIRKA 40 procent av världens alla förlossningar sker på sjukhus. I de länder där flest kvinnor föder barn hemma är också mödradödligheten som högst. Hundratusentals kvinnor dör varje år på grund av sin graviditet eller

i samband med en förlossning. Och ungefär en miljon bebisar dör för att de inte får rätt vård och omsorg

SÅ HÄR i morsdagstider är det många som vill uppmärksamma sin mamma och vad kan vara en bättre present än att i tacksamhet hjälpa en gravid kvinna i utsatthet till en säker förlossning?

För 180 kronor kan du ge en mamma och hennes bebis en plats på förlossningsav-

För 180 kronor kan du ge en mamma en säker förlossning.

delningen på ett sjukhus i Demokratiska republiken Kongo eller Tanzania.

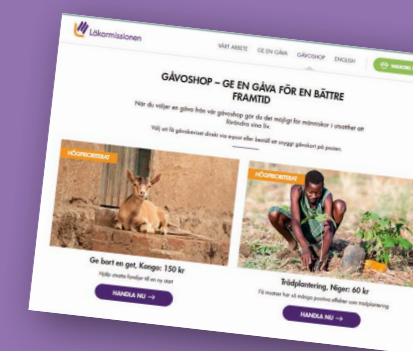
Det är en gåva som kan rädda liv. Både på mor och barn.

Vill du hjälpa en gravid kvinna i utsatthet att få rätt till en säker förlossning? Swisha 180 kronor till 90 00 217. Märk meddelandet med morsdag.

Så handlar du i vår gåvoshop

Det är inte lätt att köpa presenter till den som redan har "allt", eller som inte gillar prylar. Då är det perfekt att använda Läkarmissionens fina presentbutik på nätet. Där hittar du konkreta hjälpinsatser att ge bort – eller välja när du själv vill ge en gåva till ett biståndsprojekt. Där finns något för varje plånbok, från 50 kronor och uppåt. Gåvan gör gott för den som ger och den som får samtidigt som den gör stor nytta. Gå in på vår hemsida, lakarmissionen.se och klicka på Gåvoshop. Välj vilket projekt du vill stödja och belopp. Följ sedan instruktionerna för betalning.

Du kan betala med swish, bankkort eller med inbetalningskort. Ange om du vill ha ett gåvobevis och lägg då in din personliga hälsning. Gåvobeviset kan du få som en pdf att mejla vidare eller att skriva ut. Du kan även välja att beställa ett gåvokort som trycks och skickas till den adress du anger.

180 kr

En säker förlossning. Bidra till förlossningar som räddar livet på både mammor och barn.

200 kr

Bikupa, Etiopien. Skänk en bikupa och stötta den ekologiska mångfalden. Den är också en viktig inkomstkälla som bidrar till att odlarna klarar att försörja sina familjer och skicka sina barn till skolan.

*gåvobevís kan bara beställas via läkarmissionen.se

LIVSVIKTIGA PRESENTER FÖR EN BÄTTRE FRAMTID

I vår gåvoshop hittar du idéer på presenter att ge bort vid exempelvis födelsedagar, examen, mors dag, dop, bröllop, och begravning.

Skänk via [läkarmissionen.se](https://www.lakarmissionen.se) så får du ett fint gåvobevís att ge bort till någon du bryr dig om. En gåva till Läkarmissionens utvalda projekt är en gåva för en bättre framtid.

200 kr

Klimatpaketet. Bidra till trädplantering, rent vatten och bikupor.

160 kr

Brunnsborrning, Niger. Med din gåva kan vi se till att några av dem som fortfarande saknar rent vatten, får en brunn borrad.

75 kr

Stora utbildningspaketet. Stöd olika insatser inom utbildningsområdet.

150 kr

Ge bort en get. Hjälpt familjer i utsatthet till en ny start.

60 kr

Trädplantering. Få insatser har så positiva effekter som trädplantering.